

ת"פ 33859/10 - מדינת ישראל נגד מנשה משה, עמית אלפרון, עמית קלית בע"מ

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 33859-10 מדינת ישראל נ' משה ואח'
תיק חיצוני:

בפני	כבוד השופט בכיר יהושע צימרמן
נאשינה	מדינת ישראל
נגד	1. מנשה משה
נאשמים	2. עמית אלפרון
	3. עמית קלית בע"מ

החלטה

לפני בקשה להורות על ביטול כתוב האישום בשל טענות מקדימות שהועלו על ידי ב"כ הנאשמים.
הסנגור בטיעונו העלה שלוש טענות ונדון בהן אחת לאחת.

trapise וchiposh shel a cdin

- טעון הסנגור כי מבקרים מע"מ הגיעו למשרדי נאשימת 3, חיפשו ותפסו שלא כדין חשבותיהם.
העדר החוקיות נובע לדעתו של הסנגור ממספר טעמים:
א. שימוש בסמכויות אזרחיות לצרכים פליליים.
ב. ביצוע חיפוש ללא צו חיפוש ותפיסת מסמכים ללא צו לקבלת מסמכים.
ג. פקידה של נאשימת 3 אמונה אפשרה לבצע חיפוש ואולם אין מדובר בהסכמה מדעת.
ד. תחילת החיפוש נעשה בהעדרו של נאשם 1, אשר הופתע מקיומו, ובהגיאו למקום החיפוש במשרדי נאשימת 3
הchiposh כבר היה בבחינת "מעשה עשו", כהגדרת הסנגור, ולפיכך לא הייתה לו אפשרות, בשלב זה, להתנגד לכך.

הנאשינה השיבה לטענות אלו, והפנתה את בית המשפט למקור סמכותה. עוד ציינה המאשינה כי בגין דבריו

עמוד 1

הסגור הביקור במשרדי נאשנת 3 תואם עם נאשם 1. נאשם 1 הוא זה שפתח בפניהם את המשרד, וקלסרים רבים ובهم חומרים, הוכנו מראש והוא פזרם על רצפת המשרד. בהמשך לאמור החומרים הרלוונטיים הוצאו מהקלסרים, וזאת ללא כל התנגדות נאשם 1 ולא בוצעה כל פעולה חיפוש.

ניתן להתרשם אם כן כי חלק ניכר מטענות הסגור مستמכות על בסיס עובדתי השני בחלוקת ולפיכך אין מקום להתייחס לטענה זו בשלב דין זה.

העד אזהרה דין ואי הטחת חדשות בחקירה הנאשם.

שתי טענות בעניין זה בפי סגورو של הנאשם.

- א. גורמי החקירה המבקשים לחקור חשוד באזהרה, מחויבים להזהירו אודות חשד לעבירות ספציפיות ואין די באזהרה כה כללית כפי שנעשה בחקירה הנאשם.
- ב. חדשות בעניין חשבונות פיקטיביות לא הוטחו בפני הנאשם בחקירהו ומשכך נוצר פגם בלתי הפיך בהליך.

המאמינה השיבה לטענות אלו באמירה כי די באזהרה ולפיה הנאשם נחשד בביצוע עבירות לפי חוק מע"מ, וכי חקירותיו מתמקדות בכשרות החשבונות.

אני סבור כי יש לקבל, בשלב זה, את טיעוני המאמינה. שלב ההוכחות בתיק טרם החל ובית המשפט יכול להתייחס בהחלטתו זו אך לאמורות המועטות שצוטטו בטיעוני הצדדים. משבית המשפט טרם נחשף למלא הראות שיובאו בפניו לא ניתן לקבוע מסמירות בשאלת החשדות שהוטחו בפניו. בנסיבות אלו גם השאלה האם די היה באזהרה שהנאשם הזהר בה אם לאו, צריכה לדון בסיום ההליך ולקבל את משקלה בהתאם.

מחדי חקירה.

טען הסגור כי אי חקירת עדים רלוונטיים מהוות פגיעה בהגנת הנאשם. המאמינה מנגד מוסרת כי רוב טענות הנאשם אינן מתישבות עם חומר החקירה בתיק. לנוכח טענת המאמינה בדבר מחלוקת עובדות אין מקום בשלב זה לסתור משלך לטענת הסגור. לאחר הבירור העובדתי ניתן יהיה לקבוע האם אירעו מחדי חקירה אם לאו. בשולי הדברים אזכיר כי אף אם אירעו מחדי חקירה אין בכך לחייב הבהיר לזכותו של הנאשם שיש לבחון את מכלול הראות בתיק.

אכיפה ברונית.

אכיפה בררנית ביחס לנואש 2.

בית המשפט מתקשה לקבל את הטענה שהרי נאשם 2 הואשם לבסוף בעבירות שיויחסו לו, הוגש כנגדו כתוב אישום והוא אף הורשע. ברור כי האכיפה הברנית אינה מתיחסת אם כן לעצם הגשת האישום, ובכל הנוגע לאופן התנהלות החוקרים, הדבר מסור לגורמי החוקרים ומגבלויהם ואין בכך אכיפה ברנית כלל ועיקר.

אכיפה בררנית ביחס לקבוצת השווין.

מבחן הסגנור להעbir לידי נתונים אודות קבוצות השווין של נאשمت 3. הסגנור טוען כי שתי קבוצות מהוות, כל אחת שלעצמה, את קבוצות השווין.

במסגרת קבוצה אחת נמנות, לדעת הסוגור, חברות לא ידועות אשר אף הן קייזו חשבונות הרשות על שמן של החברות הנזקנות בכתב האישום. הנאשם, על פי הנטען בכתב האישום, קייזו חשבונות של מס' חברות ומשכך סבור הסוגור כי חברות נוספות, לא ידועות, ככל שביצעו את אותה פעולה של הנאשם מול החברות הנזקנות בכתב האישום, הן קבוצת השווין. במישור העקרוני ניתן להניח כי יתכן וחלק, בלתי ידוע, מאותן חברות עלומות הינהן קבוצת השווין, ואולם אני מקבל את יתר טענות המאשימה בעניין זה. ידוע הנטול הראייתי מוטל על הנאשם, והסוגור מבקש למעשה כי המאשימה תבצע פעולות קחירה מורכבות בהיקף נרחב כדי שניתן יהיה להניח תשתיית ראייתית מסוימת ולאחריה תבחן הטענה של אכיפה ברורנית על שלביה השונים. בנסיבות אלו הטלת חובה על המאשימה לצאת למסע DIG, לבחון את כל ספירהן של חברות לא ידועות שקייזו חשבונות של החברות הנזקנות באישום, ולאחר מכן לטור אחר השתלשלות העברת חשבונות אלו, כל זאת לשם הנחת תשתיית ראשונית לבחינת הטענה, הספקולטיבית כעת, הינה נטול בלתי סביר בכלל. בהקשר זה צודקת המאשימה בהפנומה את בית המשפט ליגיטימיות בקביעת סדרי עדיפות והקצתת משאבים. צודקת גם המאשימה בטענתה כי גילוי החומר יכול ופגע בצדדים שלישיים. סביר להניח כי מרבית אותן חברות לא ידועות, ביצעו פעולות לגיטימיות, ואין כל מקום להורות על בדיקת ספירותם ללא כל הצדקה ורק כדי לנסות ולבסס טענה של אכיפה ברורנית שאין בצדיה, כעת, כל ראייה.

הקבוצה השנייה אליה מתיחס הסגנור בטיעונו הינה אותן אותן חברות הנקבעות בכתב אישום, חברות אשר החשבוניות המתוארכות באישום רשומות של שמן. הסגנור מבקש לקבל מידע האם ננקטו סנקציות פליליות בקשר לאותן חברות, האם הוגשו כתבי אישום או הושת עלייהן כופר כסף. לטעמי יש ממש בקשה זו של הסגנור. החשבוניות המתוארכות בכתב האישום אמורויות היו לשקף עסקאות שבוצעו בפועל בין הנאים לבין 7 החברות הנקבעות באישום. על פי הנטען בכתב האישום לא בוצעו עסקאות ועל כן השאלה מה נעשה באשר לאותן חברות שהחשבוניות על שמן סבירה בהחלט ומהייבות התייחסות המאשימה.

לפיקר המשימה תציג בתקופה עד ליום הדיון הקבוע ליום 22.6.2022

מציאות שלח החלטה לצדדים.

3 tiny

ניתנה היום, כ"ד אייר תשפ"ב, 25 Mai 2022, בהעדר הצדדים.